

Sygn. akt III RC 75/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Anna Kwiecień-Motylewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Barbara Salamondra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02 grudnia 2021 roku

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko A. K. (1)

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda M. K. (1) na rzecz pozwanej A. K. (1) kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt III RC 75/21

UZASADNIENIE

Powód M. K. (1) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w pozwie z dnia 10 czerwca 2021 r. skierowanym przeciwko pozwanej A. K. (2) obecnie K. wniósł o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, tj. postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi 29 maja 2019 r. w sprawie IC 729/19 za okres od 1 marca 2020 r. do 11 listopada 2020r., w której dłużnik spełnił świadczenie. W pozwie powód zawarł również wniosek o zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tegoż tytułu wykonawczego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu M. A. w sprawie o sygn. akt Kmp 11/19 w części obejmującej należności na rzecz małoletniego M. K. (2) za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 1 grudnia 2020 r.

Uzasadniając pozew powód podniósł, że od marca 2020 r. M. K. (2) zamieszkuje z powodem pozostając na wyłącznym utrzymaniu ojca i pod jego opieką. Matka małoletniego od tego czasu nie przekazywała powodowi żadnych środków na utrzymanie syna. Wszelkie wydatki związane z utrzymaniem dziecka spoczyły na powodzie. Wobec powyższego powód nie powinien być zobligowany do przekazywania środków pieniężnych w postaci alimentów matce dziecka, skoro sam to dziecko utrzymywał. (pozew – k. 2-4)

W odpowiedzi na wniosek o zabezpieczenie powództwa pozwana reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata wniosła o jego oddalenie z uwagi na nienależyte uprawdopodobnienie, lakoniczne i ogólnikowe twierdzenia pozwu. W uzasadnieniu podniosła, że pomimo faktu, iż wbrew jej woli syn zamieszkał z powodem, nie zaprzestała przekazywać środków pieniężnych na jego utrzymanie i w dalszym ciągu wydatkowała środki na odzież, obuwie, abonament telefoniczny, przybory szkolne, wyżywienie, a nawet laptopa. (pismo przygotowawcze – k. 40-41)

W odpowiedzi na pozew z dnia 11 sierpnia 2021r. pozwana poprzez swego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana zaprzeczyła, że małoletni syn stron M. K. (2) od marca 2020 r. jest utrzymywany wyłącznie przez ojca, że pobierane przez pozwaną świadczenie 500 + nie było przeznaczane na zaspokojenie potrzeb małoletniego oraz że wszelkie wydatki związane z utrzymaniem małoletniego ponosił ojciec M. K. (1). W dalszej kolejności podniosła, że orzeczenie, którego pozbawienia wykonalności żąda powód ma charakter samoistny i niezależny względem orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, zatem modyfikacja treści rozstrzygnięcia Sądu w zakresie alimentów i ich wysokości oraz miejsca pobytu dziecka dokonana w wyroku rozwodowym w porównaniu do postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia pozostaje bez znaczenia. Na mocy postanowienia o zabezpieczeniu powód zobligowany był do wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego orzeczonej wysokości, czego jednak nie uczynił dobrowolnie, a zatem konieczne stało się wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Podniesiono, iż w niniejszej sprawie nie zachodzi żadna z sytuacji ujętych w art. 840 k.p.c. oraz że zarzuty powoda sprowadzają się jedynie do gołosłownej polemiki z niekorzystnym dla niego rozstrzygnięciem, gdyż nie przedstawiono żadnego dowodu na poparcie jego twierdzeń. Powód miał możliwość skutecznego zaskarżenia przedmiotowego postanowienia wnosząc od niego zażalenie, bądź też od marca 2020 r. miał możliwość wystąpienia do Sądu Okręgowego z żądaniem uchylecia lub zmiany prawomocnego postanowienia, w którym orzeczono zabezpieczenie, jeśli w jego ocenie odpadła lub zmieniła się przyczyna zabezpieczenia. Czynności takich jednak nie podjął. Podkreślono, iż po zmianie miejsca zamieszkania małoletniego na miejsce zamieszkania ojca matka w dalszym ciągu łożyła na utrzymanie małoletniego i wydatkowała środki na zakup rzeczy dla syna, tym odzieży obuwia, wyżywienia, przyborów szkolnych, mebli oraz opłacała abonament za telefon komórkowy. Sfinansowała także w dniu 4 listopada 2020 r. zakup laptopa za kwotę 3500 zł dla syna M. K. (2). Strona pozwana podniosła, iż po wydaniu przez Sąd Okręgowy w Łodzi postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia powód nie przekazał na rzecz pozwanej dobrowolnie żadnej kwoty alimentów. (odpowiedź na pozew – k. 45-48)

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2021 roku zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu M. A. w sprawie o sygn. akt Kmp 11/19 w zakresie alimentów należnych na rzecz małoletniego M. K. (2) za okres od dnia 10 marca 2020 roku do dnia 10 listopada 2020 roku, do czasu prawomocnego zakończenia przedmiotowego postępowania. (postanowienie – k. 103)

Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2021 r. strona powodowa podtrzymała powództwo, strona pozwana wniosła o oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w odpowiedzi na pozew (e-protokół rozprawy – k. 126-129).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (2) obecnie K. i M. K. (1) byli małżeństwem. Ze związku małżeńskiego mają wspólne małoletnie dzieci – M. K. (2) i L. K..

(okoliczności bezsporne)

Postanowieniem z dnia 29 marca 2019 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie IC 729/19 z powództwa A. K. (2) przeciwko M. K. (1) o rozwód zabezpieczył roszczenie alimentacyjne w ten sposób, że zasądził od M. K. (1) na rzecz jego małoletnich dzieci M. K. (2) i L. K. tytułem alimentów kwoty po 900 złotych miesięcznie na rzecz każdego z dzieci, płatne do rąk matki.

(dowód: postanowienie – k. 23 załączonych akt IC 729/19)

W chwili, gdy Sąd Okręgowy wydawał postanowienie o dzieleniu zabezpieczenia małżonkowie mieszkali razem. Na przełomie sierpnia i września 2019 r. pozwana wraz z dziećmi zamieszkała w wynajętym mieszkaniu w R., zaś w marcu 2020 roku zamieszkała z dziećmi u swojego nowego partnera J. W.. Niedługo później - w marcu 2020 r. małoletni M. K.

(2) przeprowadził się do ojca. Od tego czasu M. K. (1) sprawował codzienną opiekę nad synem i zapewniał utrzymanie. Utrzymanie syna zabezpieczała wówczas także matka. Kupowała dziecku odzież, żywność, przybory szkolne, meble, opłacała abonament telefoniczny, a także w dniu 4 listopada 2020 r. zakupiła dla syna laptopa za kwotę 3500 zł. Umieblowała dla syna pokój w mieszkaniu, w którym mieszkała wraz z partnerem. M. K. (2) widywał się z matka 1-2 razy w tygodniu. Nie zostawał u niej na noc.

(dowód : zeznania powoda e-protokół z dnia 02.12.2021 r. 01:04:35 – k. 129 w zw. z wyjaśnieniami 00:04:33 – k. 126v-127; zeznania pozwanej e-protokół z dnia 02.12.2021 r. 01:07:47 – k. 129 w zw. z wyjaśnieniami 00:27:10 – k. 127-v; zeznania J. W. e-protokół z dnia 02.12.2021 r. 00:49:59 – k. 128-v; pozew – k. 2-4, odpowiedź na pozew – k.45-48)

Wyrokiem z dnia 3 listopada 2020 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie IC 729/19 rozwiązał przez rozwód związek małżeński stron, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron powierzył obojgu rodzicom ustalili, iż miejscem zamieszkania małoletniego M. K. (2) będzie każdorazowe miejsce zamieszkania jego ojca, a także zasądził alimenty od matki A. K. (2) na rzecz małoletniego syna M. K. (2) w kwocie 500 zł miesięczne, płatne do rąk ojca M. K. (1), oraz alimenty od M. K. (1) na rzecz małoletniej L. K. w kwocie 500 zł miesięczne, płatne do rąk matki. Wyrok jest prawomocny od 11 listopada 2020 roku.

(dowód: wyrok – k. 107 załączonych akt IC 729/19)

Dłużnik nie regulował alimentów na rzecz małoletnich dzieci, zatem A. K. (1) (wówczas K.) w dniu 7 sierpnia 2019 r. wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu M. A. z wnioskiem o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi – M. K. (1) alimentów - na podstawie tytułu egzekucyjnego w postaci postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie IC 729/19 z dnia 29 mara 2019 roku, opatrzonego klauzulą wykonalności. Komornik sądowy M. A. wszczął postępowanie egzekucje pod sygn. Kmp 11/19.

(dowód: dokumenty z załączonych akt w sprawie egzekucyjnej Kmp 11/19)

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2021 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu M. A., na wniosek wierzycielki, umorzył postępowanie egzekucyjne w zakresie egzekucji alimentów bieżących od dnia 11 listopada 2020 roku prowadzonych na rzecz alimentowanego M. K. (2), kontynuując postępowanie egzekucyjne w zakresie alimentów zaległych na rzecz alimentowanego M. K. (2) od dnia 29 maja 2019 roku do dnia 10 listopada 2020 roku. Na dzień 30 lipca 2021r. M. K. (1) zalegał z płatnością alimentów na rzecz obojga swoich dzieci na kwotę 22335,82 zł oraz 102,17 zł tytułem odsetek, z tym że co do M. K. (2) - w zakresie alimentów zaległych do dnia 16 listopada 2020r.

(dowód: dokumenty z załączonych akt w sprawie egzekucyjnej Kmp 11/19)

Sąd uznał za wiarygodny zebrany w sprawie materiał dowodowy i oparł się na nim dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Dowody nie były kwestionowane przez strony, nie budziły też zastrzeżeń Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo M. K. (1) nie jest zasadne i jako takie zostało oddalone.

Środkiem prawnym służącym dłużnikowi w celu obrony w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego jest jedno z powództw przeciwegzekucyjnych – powództwo opozycyjne uregulowane w art. 840 i nast. k.p.c. Istota tego powództwa polega na tym, że dłużnik może bronić się przed egzekucją w całości lub części poprzez żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia. Istotą powództwa opozycyjnego z art. 840 jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy. Powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności jednak nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym, ma ono na celu pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, a nie podważenie treści orzeczenia

sądowego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (H. Pietrkowski, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część trzecia. Postępowanie egzekucyjne, Warszawa 2006, komentarz do art. 840, teza 2).

Pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia można żądać w ściśle określonych przez art. 840 § 1 k.p.c. wypadkach, a mianowicie, jeżeli: **1)** dłużnik przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; **2)** po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; zaś gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie; **3)** małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy powód powołuje się na spełnienie świadczenia alimentacyjnego wobec syna M. K. (2) za okres od dnia 1 marca 2020 r., tj. od chwili wspólnego zamieszkania do dnia 11 listopada 2020 r., tj. uprawomocnienia się wyroku rozwodowego - poprzez bieżące utrzymanie dziecka.

Bezspornym jest, iż powód nie dokonywał wpłat alimentów zasądzonych w trybie zabezpieczenia postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 29 maja 2019 r. w sprawie IC 729/19 przypadających na M. K. (2). Posiada zadłużenie alimentacyjne w kwocie 22335,82 zł plus odsetki - 102,17 zł. Bezspornym jest również fakt, iż od marca 2020 r. małoletni M. K. (2) zamieszkiwał z ojcem, który ponosił ciężar utrzymania syna. Rozbieżność w zeznaniach stron dotyczyła faktu, czy i w jakim zakresie matka dziecka łożyła wówczas na utrzymanie dziecka. Stron powodowa podnosiła, iż matka nie przekazywała żadnych środków finansowych, ani rzeczowych na utrzymanie syna. Jedynie dokonała zakupu laptopa, którego początkowo nie pozwalała synowi zabierać do domu ojca. Pozwana z kolei twierdziła, że realizowała obowiązek utrzymania dziecka także dokonując na rzecz syna zakupu odzieży, żywności, artykułów szkolnych, dokonując opłaty abonamentu telefonicznego, czemu należy dać wiarę. Powyższe zostało potwierdzone w pozostałym materiale dowodowym, w tym zeznaniach świadka J. W..

Sąd uznał, iż brak jest jakichkolwiek powodów do twierdzenia, że świadczenie alimentacyjne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 11 listopada 2020 r. zostało spełnione przez powoda w całości, a co za tym idzie wymienione w art. 840 k.p.c. warunki pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności zostały spełnione.

Na mocy postanowienia o zabezpieczeniu powód zobligowany był do wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego orzeczonej wysokości, czego jednak nie uczynił dobrowolnie, a zatem konieczne stało się wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Powód mimo, iż miał świadomość prowadzonego postępowania egzekucyjnego nie wystąpił o uchylenie istniejącego orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym, ani o jego zmianę. Wcześniej powód nie skorzystał również z możliwości zaskarżenia postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi o udzieleniu zabezpieczenia. Nie ulega wątpliwości, że powód zalega z płatnością zaległych alimentów na rzecz syna. Zaległość powoda z tytułu płatności alimentów na rzecz dzieci wynosiła na dzień 30 lipca 2021 r. - 22335,82 zł oraz 102,17 zł tytułem odsetek. Powód przyznaje, że nie płacił na syna alimentów orzeczonych postanowieniem Sądu Okręgowego o udzieleniu zabezpieczenia.

Podzielając zdanie strony pozwanej, Sąd pragnie zauważyć, że postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 29 maja 2019 r. w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych ma charakter samoistny i niezależny w stosunku do wyroku kończącego postępowanie rozwodowe. Z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy bez znaczenia pozostaje treść orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie Sądu Okręgowego w Łodzi sygn. IC 729/19. Podnieść należy, że strona powodowa nie przytoczyła żadnych okoliczności, które mogłyby być podstawą pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności ujętych w treści art. 840 k.p.c. Zdaniem Sądu powód usiłuje podważyć treść postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 29 maja 2019 r., choć wcześniej nie

skorzystał z możliwości zaskarżenia tegoż orzeczenia, ani nie wnioskował o jego zmianę, czy uchylenie w sytuacji, gdy zmieniły się okoliczności faktycznie, mianowicie małoletni M. zamieszkał z powodem i wówczas na powodzie spoczął obowiązek utrzymania syna. Zarzuty podniesione przez powoda należy traktować jako polemikę z prawomocnym rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego w Łodzi, z którym powód się nie zgadza. Tymczasem prawomocne postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego ma cechy samoistności i ostateczności. Jest tytułem egzekucyjnym, który daje wierzycielowi możliwość wystąpienia o wszczęcie egzekucji komorniczej w celu wyegzekwowania świadczeń alimentacyjnych zasądzonych powyższym postanowieniem. Nie ma znaczenia kwestia odmiennego, niż w postanowieniu zabezpieczającym, uregulowania alimentacji w stosunku do małoletniego M. K. (2) wyrokiem rozwodowym z dnia 3 listopada 2020 r.

Podobnie Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 października 2010 r. wydanej w sprawie III CZP 59/10 stwierdził, iż świadczenie uiszczane na podstawie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia zobowiązującego do łożenia na rzecz małżonka kosztów utrzymania rodziny nie podlega zwrotowi jako świadczenie nienależne (art. 410 k.c.) w razie prawomocnego oddalenia w wyroku rozwodowym jego żądania zasądzenia alimentów na podstawie art. 60 k.r.o. (...) Wykładnia przepisów o zabezpieczeniu w odniesieniu do postępowania w sprawach o rozwód powinna uwzględniać, w stopniu niezbędnym dla zachowania jego celów i zasad, odrębność tego postępowania, wyrażającą się w zakresie zabezpieczenia kosztów utrzymania rodziny w szczególnym charakterze postanowienia o jego udzieleniu jako postanowienia merytorycznego, rozstrzygającego ostatecznie na czas procesu o objętym nim przedmiocie. Postanowienie to odrywa się od kończącego sprawę o rozwód wyroku i nie podlega w nim weryfikacji, a jego kontrola odbywa się w ramach postępowania zabezpieczającego.

Zdaniem Sądu nie została spełniona żadna z przesłanek z art. 840 § 1 k.p.c. Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, oddalono powództwo z uwagi na brak jakichkolwiek podstaw dla jego uwzględnienia.

Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od powoda M. K. (1) na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego zgodnie ze stawkami określonymi Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.